

(1918 – 2007)

KÂMİL ACAR

VAN MURADIYE doğumlu Kâmil Acar Ağabey, hayata 1918 senesinde gözlerini açmış. Beş defa Hz. Üstad Bediüzzaman'ı ziyaret etmiş. Ekseriya Abdullah Yeğin ağabeyle beraber gördüğümüz Kâmil Acar Ağabey, Abdullah Yeğin ağabeyin “Yeni Lügat”ı Üstad'ın emir ve izni ile hazırladığının en mühim şahidi... Diğer şahid ise yine Vanlı ağabeyimiz Reşid Övet...

Kamil Ağabey 2001 yılında Abdullah Yeğin ağabeyle beraber İzmir'e geldiler. Uzun ders ve sohbetlerimiz oldu. Abdullah Yeğin ağabeye “Yeni Lügati hazırlarken Üstad'tan emir veya izin aldınız mı? Bu hususta hiç Üstad'la görüştünüz mü?” diye sordum. Abdullah Ağabey: “Bu sorunun muhatabı Kâmil (Acar) Efendi'dir. İşte o da burada, cevap versin” dedi. Kâmil Ağabey hem bu sualimize cevap verdi, hem de Üstad'ımızla alâkalı başka hatıralarını anlattı. Kamil Acar 12 Temmuz 2007 tarihinde vefat etmiştir.

“LÜGAT YAZMAK RİSALE-İ NUR HİZMETİNE MÂNİ MİDİR?”

“Isparta'da bulunan Üstad'ı ziyaret maksadıyla, Hacı Reşid (Övet) ile evvelâ Diyarbakır'a uğradık. Diyarbakır'dan iki su testisi getirmiştik Urfa medresesine... Urfa'da Abdullah Yeğin Ağabey kalıyordu. Bana: ‘Anem hastaymış, mektup geldi, sen Üstad'a söyle bana müsaade eder mi bayramda ziyarete gideyim?’

“Bir de ben bir lügat yazıyorum, Üstad'a mektupla sordum, Üstad cevap vermedi; acaba lügat yazmak Risale-i Nur hizmetine mâni midir, ondan mı cevap vermedi, bunu da soruver’ dedi.

Abdullah Ağabey benim getirdiğim testi, ‘Al bunu Üstad'a götür’ dedi. ‘Üstad ne yapacak testi, ben senin için getirdim!’ dedimse de illâ, ‘Üstad'a götür’ dedi. Ben de: ‘Tamam, ama Abdullah Ağabey gönderdi, derim’ dedim.

“Üstad Emirdağ'a gitmiş, biz de Emirdağ'a gittik. Hem arefe, hem de o gün oranın pazarı, çok kalabalık... Kapıda Mehmet Çalışkan Ağabey, ‘Üstad çok hasta, hem konuşmıyor, hem misafir kabul edemiyor’ dedi. Biz böyle konuşurken baktım Hüsnü Ağabey geldi, biraz konuştuk. Çalışkan Ağabey: ‘Sen Hüsnü'yü Urfa'dan mı tanıyorsun?’ ‘Evet’ dedim. O da gitti, Üstad'a söyledi. Üstad da ‘Gelsinler’ demiş. Girdik,

“Üstad kibleye doğru oturmuş, hakikaten hasta ve konuşmıyor... Elini öptüm, yanına oturdum, Hacı Reşid benim yanımda oturdu. Üstad Zübeyir ağabeye işaret etti, yanına oturttu. Biz Zübeyir ağabeye söylüyoruz, o Üstad'a söylüyor. Üstad söylüyor, Zübeyir Ağabey bize aktarıyor. Anlayamıyoruz Üstad'ın ne söylediğini... Biraz sonra Hüsnü'ye işaret etti. ‘Hüsnü’ deyince Zübeyir Ağabey kalktı gitti, Hüsnü geldi. Biraz da onunla konuştu. Ben biraz karyolaya doğru, Üstad'a yanaştım. Baktım Üstad da bana doğru yanaştı. Dedi:

‘Ben çok hastaydım, konuşamıyordum, siz geldiniz ben şifa buldum.’ Dedim: ‘Allah ruhumu sana feda etsin, biz neyiz ki!’ Üstad'la konuşmaya başladık. Dedim: ‘İki tane testi getirmiştim, Abdullah Ağabey birini sana gönderdi.’ ‘İkisini niye getirmedi, bana lüzumu vardı!’ dedi. ‘Bunu da Abdullah Ağabey zorla gönderdi, onu da getirmeyecektim’ Dedi: ‘Kaça aldın?’ ‘Yetmiş kuruşa aldım.’ ‘Ben sana 75 kuruş vereceğim’ dedi ve verdi...

ÖYLE BİR LÜGAT YAZSINLAR Kİ...

“Üstad'a dedim: ‘Abdullah ağabeyin babasından mektup gelmiş, annesi hastaymış, bayramda ziyarete gidebilir mi?’ ‘Olmaz, olmaz! Babası gelsin Abdullah'ın yanına bayramda!’ dedi.”

“Dedim: ‘Abdullah Ağabey bir lügat yazmak istiyor, size bir mektup yazmış, siz mektuba cevap yazmamışsınız; acaba lügat yazmak Risale-i Nur hizmetine mâni midir ki cevap vermediniz. Abdullah Ağabey Üstad'a soruver, dedi.’ Üstad: ‘Yok, öyle bir lügat yazsınlar ki ilkokulda okuyan bir talebe ile üniversitede okuyan bir

talebinin kelimeleri anlamakta bir farkı kalmasın... Kamus'tan ve Ahterî-i Kebir'den de istifade etsinler' dedi. O anda orada Hüsnü Ağabey ve Hacı Reşid de vardı.

ÜSTAD'IMIZIN VASIYETNAMESİ VE İMZA MÜHRÜ

"Üstad Hüsnü'ye dedi ki: 'Üniversite talebelerine verilen konferans var, onu hazırla, Kâmil'e verelim giderken Konya'da kardeşim Abdülmecit'e versin, Arapçaya tercüme etsin, bana göndersin, ben onu Arabistan'a göndereceğim.' Diyarbakır talebelerinin tayınatlarını verdi. Hüsnü Ağabey onları hazırlarken ben konuşuyorum.

"Hüsnü'ye 'ka' dedi. Sonra Hüsnü baktım elinde katlı bir kâğıt, elinde bir mühür, Üstad'a uzattı. 'Ka' Farsçadır, 'hani' manasındadır. Üstad aldı, 'Bu benim imza mühürümdür' dedi. Kâğıdı gösterdi. 'Bu da benim bir vasiyetnamemdir' dedi. 'Ben bunu iki senedir arıyordum, bulamıyordum; bugün bulunduğuna göre bunun Kâmil'e okunmasının lüzumu vardır.' Hüsnü'ye 'ka' dedi yine, 'Gözlüğümü ver' dedi. Üstad başladı vasiyetini okumaya:

"Said'in bir vasiyetnamesidir. Ben Emirdağ'da vefat edersem yukarı mezarlığa, Isparta'da vefat edersem orta mezarlığa defnedilmem; mezarımı üç veya dört talebenden başkasının bilmemesi, hayatım ziyareti kabul etmediği gibi mematım hiç etmeyecek. Risale-i Nur bu minval üzere kıyamete kadar devam edecektir. Risale-i Nur'a hizmeti devam ettiren talebelerin tayınatları, Risale-i Nur kitaplarının zekâtından tediye edilecektir, verilecektir.' Sonra o vasiyetnamedeki 11 kişinin isimlerini okudu.

"Sana da tayinat verecektim, ihtiyacın yok şimdi' dedi. Dedim: 'Keşke ben de orada hizmet edeydim, Risale-i Nur tayınatı alaydım! Ben nerede, dershanede kalmak nerede! Bir sürü çocuk arkamda...' Dedi: 'Sen şarkta Hüsnü gibisin.' Dedim: 'Ben Hüsnü'nün ayaklarının turabı olamam.' Hüsnü'yü Urfa'ya Abdullah ağabeyin yanına gönderirken bana bir mektup verdi. 'Urfa'ya Abdullah'ın yanına ihtiyacı için Hıfzı, oğlu Hüsnü'yü risaleye kurbanlık olarak vermiş, ben Urfa'ya gönderiyorum. Yılmaz'ı da kurbanlık verdi, ben Hüsnü'yü aldım' dedi.

Arka sıra sağdan: Kamil Acar, Av. Gültekin Sarıgül, Abdullah Yeğin, Muzaffer Erden, Yusuf Öztanzan, Durmuş Olgun. 30 Haziran 2001 Kemalpaşa/İzmir

GEYLÂNÎ BİLE GELSE, HİZMET İÇİN OLMASA GÖRÜŞMEM!

"Yine bir başka zaman Üstad'a giderken Diyarbakır'a uğradım. Orada Vanlılardan üç kişiye rastladım: İki si hacı, biri hoca... Bunlar da Üstad'ın ziyaretine gidiyorlarmış. Trende rastladık, beraber gittik. Isparta'ya vardık, gece bir otelde kaldık. Ben onlara: 'Beraber gitmeyelim, siz şimdi gidin, ben sonra Üstad'a uğrayacağım' dedim. Fakat onlar, 'Beraber gidelim' dediler. 'İkişer ikişer gidelim' dedim, gene kabul etmediler. Böylece dördümüz beraber gittik. Zili çaldık, kapıyı açtılar, ben o zaman kapıyı açanı tanyamadım. Tahiri, Zübeyir, Ceylan Ağabeyler oradaydı. Kapıyı açan, Bayram Ağabey imiş;

Üstad'ı evvelki ziyaretlerimde Bayram Ağabey asker olduğundan görmemiştim. 'Üstad'ı ziyarete gelmişsiniz, Üstad hastadır' diye kabul etmediler. Kapıya bir lâhika yazmışlar, onu okudular. 'Üstad Hazretleri kim-

seyi kabul etmiyor, risale okuyun' dediler. Ben dönmek istedim. Baktım Bayram Ağabey yanımıza geldi, 'İsminizi söyleyin' dedi. Ben de söyledim. Hemen sarıldı bana, 'Kâmil sen misin?' dedi bana, gittik.

Üstad 'Beklesinler geliyorum' demiş. Baktım Tahiri ağabeyle Zübeyir Ağabey koltuğuna girmişler, Üstad hakikaten hasta... Sonra yanımdakilerle döndüm.

Ben Denizli'den dönüşte tekrar Isparta'ya uğradım. Bayram ağabeyle buluştuk. Yolda Bayram Ağabey: 'Kardeşim böyle yapmayın, Üstad'ı çok rahatsız ettiniz; siz hizmet yapanlar, yanınızda başka kimseyi getirmeyin' dedi.

Ben dedim: 'Ben onlarla gelmedim, Diyarbakır'da bana katıldılar.' Bunu Bayram Ağabeyin yanında Sungur ağabeye de söyledim. Üstad'a söylemiş. Üstad 'Kâmil'in hizmeti var. Eğer Şeyh Abdülkadir Geylânî bile gelse, hizmet için olmasa görüşmem' demiş. Üstad hizmete bu kadar ehemmiyet veriyordu..."